

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 47.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Fjortende Møde.

Løvedagen den 2den Juli.

(Forts.)

L. Jensen (forts.): Derimod kunde jeg, som jeg tidligere har sagt, meget gjerne ønske, at Forslaget under Nr. 5 b blev indsat i Loven, og jeg kan virkelig ikke indsee, at Lands-thinget skulde have saameget imod det, thi det er virkelig en billig Forderung. Det er jo slet ingen Fremgang, det er jo kun det, vi allerede nu have, men, som sagt, dersom dets Antagelse virkelig skulde bevirke saameget, at Loven ikke skulde komme ud, troer jeg neppe, at jeg tør stemme derfor, uagtet jeg, som sagt, næsten heller ikke kan stemme derimod, thi det vilde være en Ubillighed imod dem, som ere Vælgere efter Loven af 13de August 1841. Men skulde Loven ikke gaae igjennem, vilde det ogsaa være en Ubillighed imod dem, som nu ikke ere Vælgere, nemlig mod Huusmændene. Det er virkelig en vanskelig Stilling, men dersom flere ærede Rigsdagsmænd mene, at vi, hvis vi gjøre denne Forandring, ikke faae Loven ud, skal jeg, men ogsaa først da — stemme imod dette Forslag.

Condруп: Det er netop med Hensyn til Forslaget under Nr. 4 b. til § 5, at jeg har begjæret Ordet. Jeg beklager meget, at dette Forslag er kommet fra et i saamange Henseender kyndigt Medlem som den ærede Forslagsstiller, jeg beklager dette, siger jeg, fordi jeg antager, at hvis vi virkelig vare saa ufor-nuistige at gaae ind paa det, vilde vi derved tilføie mange af vore Medborgere en virkelig Uretfærdighed. Jeg skal meget let og med saa Ord kunne bevise Rigtigheden heraf. Paa Grund af at de communale Byrder lignes deels efter Hartornet og deels efter Formue og

Leilighed, indtræffer meget ofte det Tilfælde, at en Fæster svarer meget mere til Communen end en Selveier med ligesaameget Hartorn; thi Selveieren kan gjerne være en fattig Styrper, uagtet han er Selveier, og nu skal han ifølge den ærede Forslagsstillers Mening, ene og allene fordi han bærer Navn af Selveier, uanset sine Byrder, selv om han ikke eier en Skilling, have langt større Indflydelse paa Communens Anliggender end en Fæster, der svarer mere i Byrder. Det er ubilligt, det er indlysende uretfærdigt. Derimod forekommer det mig, at Lovforslaget i denne Henseende meget mere fastholder Retfærdighed og Billighed, idet Indflydelsen der bestemmes efter Byrderne. Jeg behøver vistnok ikke videre at gaae ind paa Enkeltighederne af dette Kunstværk; det staaer i det Hele taget som saa kunstigt for mig, at jeg troer, at der behøves ikke allene en Jurist, men en latinist Jurist med bedste Charakter for at finde Noget deri, der bærer Præg af Ret og Billighed. Forinden jeg slipper Ordet, vil jeg endnu tillade mig at spørge den ærede Forslagsstiller, hvorfor han i Vædringsforslaget allene tager Hensyn til Fattiggatten og ikke tillige til Skolekatten og de andre communale Byrder. Jeg er vis paa, at hans Udtalelse i saa Henseende vilde være behagelig at høre.

Olsen: Dersom jeg turde antage, at min Mening var blandt dem, som havde nogenstørst Vægt her i Salen, vilde jeg tillade mig at henstille til samtlige ærede Forslagsstillere, om de ikke maatte finde sig foranledigede til at tage alle deres Vædringsforslag tilbage (Nei.); ja, jeg hører En sige Nei, og jeg kan see paa Flere af de andre Forslagsstillere, at de slet ikke blive vel tilmode ved at høre mig fremsætte dette Ønske, og jeg kan